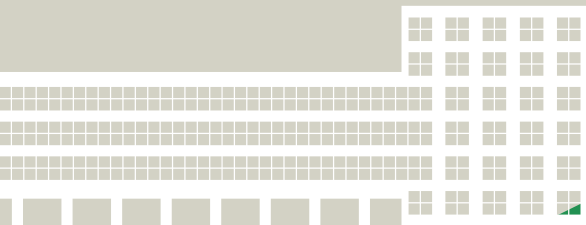

VELETRŽNÍ CITY. Sen o veletržním městě – veletržní čtvrti v pražských Holešovicích, kde se budou světu ukazovat novinky velkých i malých tuzemských firem. Budou zde výstavní sály, kanceláře, hotely, restaurace, banka, pošta i největší pražské kino. Dvojčata – dvě identické budovy – vytvoří vstupní bránu.

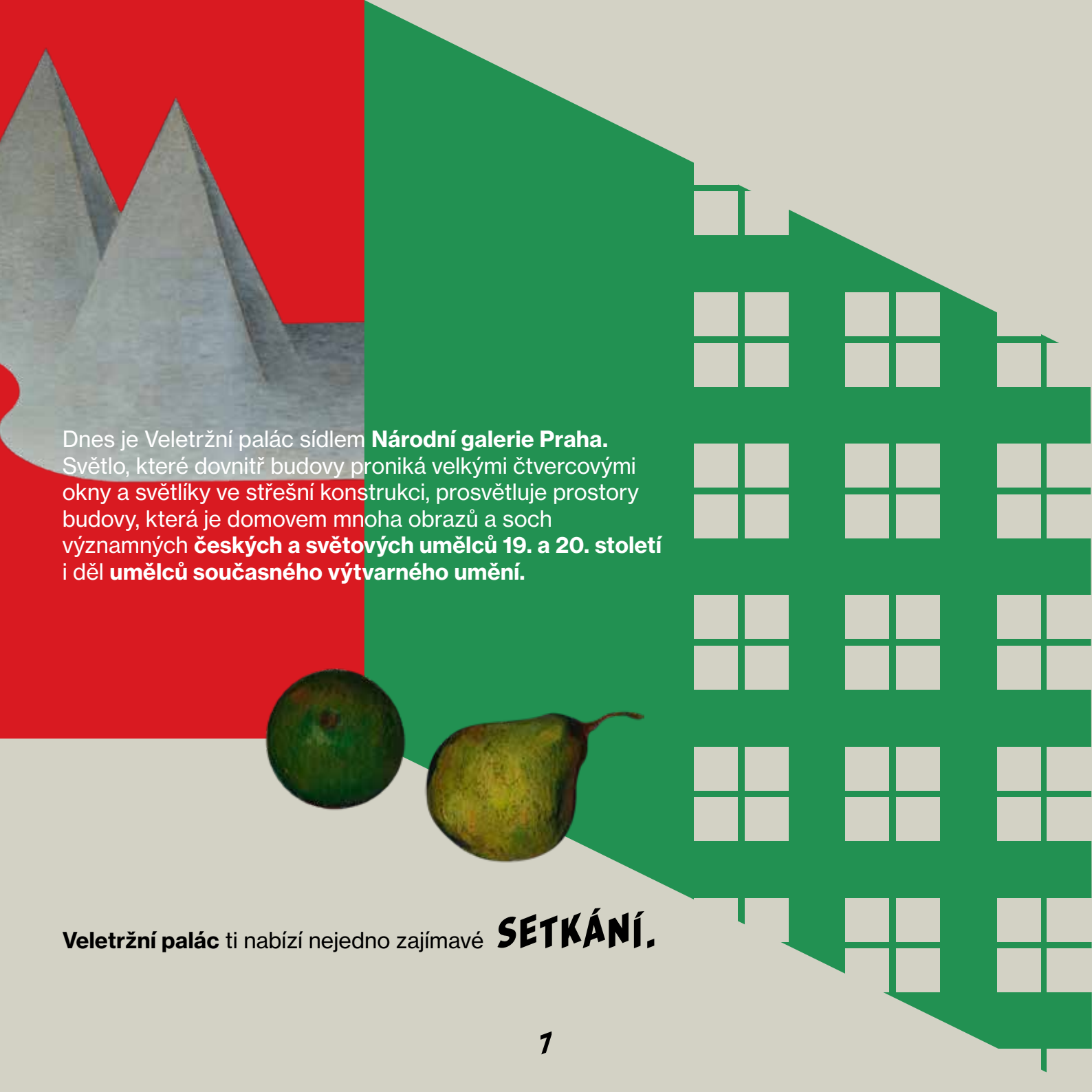
Sen se během tří let stal skutečností. Nezhmotnil se však v podobě veletržního města. Vznikla jen jedna jediná budova. Největší budova své doby a svého druhu na světě. Jedna z prvních **funkcionalistických** staveb Prahy, která byla od roku 1928 místem konání jarních a podzimních veletrhů.

Ohněm ošlehaná **železobetonová skeletová konstrukce**. Ta jediná zůstala stát po požáru v roce 1974. Třináct dní a nocí hasily požár všechny pražské hasičské sbory. Ohněm i vodou zničenou konstrukci paláce uchránili před zbouráním novodobí architekti. Po dlouhé – dvacet let trvající rekonstrukci se Veletržní palác stal opět sám sobě hlavním exponátem.

Dnes je Veletržní palác sídlem **Národní galerie Praha**. Světlo, které dovnitř budovy proniká velkými čtvercovými okny a světlíky ve střešní konstrukci, prosvětluje prostory budovy, která je domovem mnoha obrazů a soch významných **českých a světových umělců 19. a 20. století** i děl **umělců současného výtvarného umění**.

Veletržní palác ti nabízí nejedno zajímavé **SETKÁNÍ.**

SETKÁNÍ s malířem, který se nedal

HENRI ROUSSEAU se rád prochází Paříží, kde sbírá nápady pro své obrazy.

Malovat se učí sám. Co na tom, že jiným jeho obrazy připadají dětské. Prý: „Ať se celník neplete do umění,” smějí se mu, když vystavuje své obrazy. V den zahájení Světové výstavy, jejímž tématem je Velká francouzská revoluce, se nad Paříží nově tyčí 300 metrů vysoká kovová věž. „Hm, Eiffelovka dává Paříži modernější tvář,” myslí si Henri. A zatímco jiní volají: „Odstraňte toto železné monstrum ničící panorama našeho města!”, Henri namaluje sám sebe – ne jako celníka, ale jako malíře s Eiffelovkou a létajícím balónem v pozadí.